

DET TALTE ORD GÆLDER

26. oktober 2017

Jeg har passeret den så ofte og beundret den monumentale skulptur, som Nationalbanken er. Men lige nu, i et splitsekund af denne bygnings vægtige betydning, er jeg inviteret indenfor for at modtage Jubilæumsfondens hæderslegat sammen med det meget store legat på 400.000 kr. Jeg er jublende taknemmelig for den ære, det er. Det føles som at vinde livets mesterskab, at få mulighed for at modtage denne hæder, og komme til at stå på samme liste af prismodtagere, som de forbilleder jeg har, både inden for guldsmederiet, men også indenfor arkitektur og design. Min inderligste tak er rettet til Jubilæumsfondens formand Lars Rohde, til næstformand direktør Anne Hedensted Steffensen, til landskabsarkitekt Kristine Jensen, departementschef Marie Hansen, samt designer Louise Campbell og særligt til designer Cecilie Manz, som netop har fortalt, hvorfor jeg modtager hæderslegatet i 2017.

Guldsmedene

Når prisen i år går til en guldsmed, bliver jeg lykkelig, ikke blot personligt, men på hele områdets vegne, fordi der lige nu bliver fokuseret på guldsmedefagets tradition og betydning, som jeg i dag er en repræsentant for. Smykkedesignere og guldsmede tager hver dag pulsen på nuet for at genfortolke ringen, brochen, armbåndet eller halskæden. Det sker også lige NU og giver bestandigt samtiden et nyt svar på det at smykke sig. Energien, der bliver lagt i at mærke nu'et, det er den der får smykkeområdet til at stråle, sådan som det sker i disse år, hvor vi aldrig før har oplevet så mange engagerede og talentfulde smykkedesignere. Jeg er glad for at være blandt de mange og håber, at de vil dele og være stolte af det fokus, som nu bliver rettet mod området.

Guldet

Vi er flere om at tage vare på guldet. Banken passer sit guld herinde, og jeg tager vare på mit smykkeguld og på at lyden fra hammeren, som rammer ambolten under smedningen, har den samme musik i sig som for flere tusinde år siden. Det gør jeg, fordi jeg fik alt det at vide, som min

mesters hænder huskede, med det formål at passe på den dyrebare indsigt og give den videre til mine lærlinge og studerende.

Det ordløse sprog

Men hvordan er det dog kommet hertil? Det er det, fordi det at lave smykker ikke blot er en ensom affære. Det er en dialog mellem samtiden, guldsmeden og den der skal bære, høre og mærke smykkerne. Jeg har set hver især i øjnene, inden de bar et øjeblik af mit liv ud i verden. Og derude har smykkerne deres helt egen stemme, på tværs af alle sprog.

TAK – den fysiske udstilling

Den udstilling, som jeg er blevet inviteret til at vise i Nationalbankens forhal, er mit livs første retrospektive, og består af 75 arbejder med fokus primært på armbånd. Den indeholder endvidere en række lysestager, enkelte fingerringe og halskæder.

Ringe i Lys – den virtuelle udstilling

Netop fordi dette rum er så storslået, med sine 18 meter til loftet, viser jeg en virtuel udstilling af 25 af mit livs fingerringe projiceret henover de kolossale vægge ledsaget af et lydbillede komponeret af Jesper Siberg, inspireret af mine smykker. Lydbilledet har titlen "Guld i sølvskygge".

Begge udstillinger, både den fysiske og den virtuelle, vil være åben for alle indtil 27. november i Nationalbankens åbningstid.

Den Levende Udstilling

Men her i dag, under legatoverrækkelsen, vil jeg gerne dele to andre begivenheder med jer alle. Der går 9 mennesker rundt iblandt jer. De er klædt i hvidt, og bærer primært smykker indlånt fra offentligt eje, og jeg vil gerne rette en stor tak til Designmuseum Danmark for deres largesse med hensyn til at låne smykkerne ud. De 9 bærer udover de museale arbejder også smykker fra konceptet Ytringsfrihed fra 2015, hvor jeg havde ladet mig inspirere af skuddene ved Krudttønden og Synagogen i København i 2014.

Udstillingsarkitekten Teit Weylandt og Jubilæumsfondens sekretær Hanne Fabricius

Denne begivenhed er ikke blevet til af sig selv, og jeg vil gerne takke arkitekt Teit Weylandt, og fortælle, at det har været en stor oplevelse at følge dit arbejde med udstillingen. Jeg er fuld af beundring for din dybe indsigt, og for dit skarpe og sikre blik for både de store linjer, som for den mindste detalje.

Hanne Fabricius, Jubilæumsfondens prægtige sekretær, du skal have hjerteligt tak for at holde styr på alle boldene, der har svævet i luften lige siden vores første møde i midten af august.

Takkebroche

Det sidste element er det allervigtigste. Det handler om grunden til, at jeg står her på trappen med min dybtføjte taknemmelighed overfor Jubilæumsfonden. Det har inspireret mig til at udføre en "Takkebroche", som indeholder ordet TAK, spejlvendt. Den er tegnet i 3D og printet i grøn nylon. Den rummer både det budskab, som mit hjerte er fyldt af, men samtidig stiller den et spørgsmål: Hvorfor er det nu, man bærer en broche? Man kan jo ikke selv se den, når man har den på. Det kan kun være for at fortælle en historie til omgivelserne, enten om sig selv, eller om noget man har en særlig interesse for. Men de fleste går nok hen til spejlet, når brochen er placeret, og ser efter, om alt nu er, som det skal være. Og derinde i spejlet – dér står det rette budskab.

Alle der er til stede i dag er velkomne til at få en takkebroche med sig hjem.

Jytte Kløve

Kongens Lyngby, oktober 2017

